

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1499/2016
26.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 170/15 од 23.03.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 140/16 од 16.08.2016. године, у седници већа одржаној 26.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 170/15 од 23.03.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 140/16 од 16.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 170/15 од 23.03.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 (десет хиљада) динара, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а ако у наведеном року новчану казну не плати, одређено је да ће се иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне, одредити 1 (један) дан казне затвора. Пресудом је приватни тужилац ББ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, те да ће након прибављања података о висини наведених трошкова, суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 140/16 од 16.08.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ћирића, а пресуда Основног суда у Јагодини К 170/15 од 23.03.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Ћирић, у смислу

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 16. ЗКП, а у образложењу захтева истиче да је првостепени суд побијану одлуку засновао на исказу сведока ВВ који је на „упорно инсистирање суда“, два пута испитиван на главном претресу и из чијег исказа произилази да је потврдио само једну од наводно упућених увредљивих речи и израза приватном тужиоцу, као и да је нижестепени суд засновао своју одлуку на писмену сачињеном од стране приватног тужиоца ББ, које је потписао сведок ВВ, због чега бранилац сматра да исказ наведеног сведока и писмено састављено од стране приватног тужиоца, представљају незаконито прибављене доказе.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у суштини оспорава оцену доказа и истом утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић